

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

5. Dies Septembris. Ubi adest Christus, aranea, murus est; ubi abest
Christus, murus, aranea est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Septemb.

Dei amantis providentiam illustrandam, in pretiosa illius pupilla nos omnes, ut pupillos contineri, nec quam ullum lædi, aut violari posse, nisi Divina ipsa pupilla violetur. Sumus enim expressæ illius imaginis semper in oculis perlucens, ut nostri oblivisci non queat, semper amet. Quàm ergò, debet Deo displicere sic amanti, non redamari? Rectè enim Pœta: *illi pœna datur, qui semper amat, nec amatur.*

5. DIES SEPTEMBRIS.

Ubi adest Christus, aranea, murus est; ubi abest Christus, murus, aranea est. *Sanctus Paulinus de S. Felice.*

Quod fidem I. **Q**ui confidit Deo, diffidit sibi. Quomodò potest tibi fidere, cum sis ipsa, quæ labitur fragilitas; quæ delinquit pravitas; quæ evanescit inanitas? Rectè fides Christo; quo præsentem, nihil tam est infirmum, quod hominem non confirmet; quo absente, nihil tam est validum, quod non infirmetur. Tolle gratiam Christi, cum destitueris, quâ antea nitebaris basi: nisi enim Gratia præsidio muniaris, expers mortiferi criminis esse non vales. Causa est, contumacia rationis egrè Deo subjectæ; ex qua consequitur, ut à Deo, & recto sapientis declinet, præoccupatis cupiditatibus in transversum abrepta; quæ licet, possint altiore Rationis attentæ iudicio frangi; tamen, cum hujus attentionis præsentiam multa divellant, ac dissipent, fieri non potest, ut vitiosæ, ac in malum propensæ voluntati obscurata, & debilis ratio diu reluctetur: nisi Divina auctoritate gratia retineatur in officio erga

ergà Deum. Hujus magnitudinem boni, id est, gloria solus capiet; cui mali, quod peccato inest for-
dandi, perspecta fuerit magnitudo, & deformitas.
II. Tam distat à malignitate culpæ, malum po-
næ; ut licet hoc infinitis exaggeretur cruciantis
nunquam sit ad ullam culpæ malitiam perventum
est pars Justitiæ, pœna; quæ cum sit optima, ma-
esse non potest. A Deo infligitur; qui velle nisi bo-
num nequit: unde conficitur, sua homini, si foret
plorata damnatio, committendum tamen nullo pe-
cto fore, ut se novo crimine obligaret. Imò, si jam
feris addicto promitteretur salus, eâ lege, ut cul-
pam lethalem admitteret, repudiandum fore con-
tionem, eligendamque potiùs sempiternam pe-
nam, quàm momenti unius culpam. Jam quæro
iis, qui accumulunt scelera sceleribus; qui suarum
conscii sordiam, indè sordescunt proclivius, licet
tiusque post alterum, & alterum lapsum, in quartum,
& ulterius prorumpunt: an tribus dæmonibus ad
carnificinam traditi, quintum & decimum, & plures
experituri sint tortotes? O immanissimam, in ser-
fos insanorum hominum rabiem! Deterius est,
quod unum addis patratris peccatum; quàm quar-
tum Inferorum armamentario in reos Majestatis
homines, ac dæmones cuditur! occupaturque tor-
mentorum: estque hæc ultima insania; amare cul-
pam, & odisse pœnam; cum malitiæ immenso deli-
erimine pœnam quamvis, culpa etiam tenuis supe-
ret: sed ipsa in pœna, cur tam cæci sumus, & sensu
cassi? Quis tandem carnifici, ad candentem forcipem
addictus, petat, quibus crucietur laminas arden-
tes? Quis veneno ictus, capret novas, quas admo-

veat vyperas ? Heu ! peccata peccatis nectimus ; & quod sequitur , pœnas pœnis , multò quàm à nobis fingi possunt atrocioribus.

III. At, si nos parum tam perperam potens nostri amor hîc movet , moveat reverentia Salvatoris : ponatur denique injuriæ modus : ut satis sit toties illum prodidisse, sat ejus sanguinem toties polluisse. Quis antropophagus ad hostis cadaver pridem à se confecti furiosius recurrit , iterumque , ac sæpius tetigit ? sævitum satis in eum , qui te ab æterno edidit ! sufficiat hætenus , inhihe sceleste ! à colaphis parricidam manum ; à proclatione Christi, fædilegum pedem ; à perfidiâ mentem , tot amandi , timendi, fidelitatis servandæ causis tam diu rebellem ! Promittit hinc Deus sælicitatem perpetuam ac certam, referat peccati vastum chaos, & irremeabile profundum , ut absistas procul ; pericula explicat , ne iis impliceris , beneficia , ut emolliaris : filii sui mortem, vitæ tuæ, salutique impensam ? ut nefas censeas posse vitæ, quàm ipsi vivere. Promittit hinc dæmon, imò obijcit duntaxat momentum fugax pessimæ voluntatis. Inferorum tormentis obnoxium : & vincit, pròh scelus ? & abs te iniquissimam , quam postulat adversùs Deum sententiam ; teque ipsum tibi, cum spe tota salutis abs te aufert , sibi que mancipat. Et in tanta cœcitate, pravitate, caligine, fragilitate, & ad quodvis malum proclivitate ; in loco tam lubrico , tot inter hostium insidias , laqueos, machinas, tot inter fraudes, technas, pericula, quibus involvitur, homo de se quidquam, ut audeat præsumere, vicibus fidere ? cum tantis, præsertim, malis se non possit expedire , nisi opitulante illi Dei gratiâ ? si

igitur

igitur sapias, noli ulli extrà Deum firmiter credere: omnis homo fallax: noli etiam leviter credere: omnis homo mendax: quod si facias, damno tu intelliges non esse à verò alienum illud Poeta:

Qui leviter credit, deceptus sæpè recedit.

6. DIES SEPTEMBRIS.

Magnanimo, nihil est magnum. *Seneca epist. 23.*

Magnanimitas. I.

Quod est Aquila inter volucres; hoc est Magnanimitas inter homines. Nihil estimat magnum in terribilibus, sed in his parvis. Magnanimitas est virtus, quae se genium magnanimum, indolem magnanimitatis, Seneca utriusque lineamenta adumbravit: (a) *Eruditus magnanimus, si pericula non appetas, ut temerarius, non formidens, ut timidus: mensura ergo Magnanimitatis est, nec timidum esse, nec audacem.* Generosa mentis erectio adversus difficultatem, in virtutis exercitatione insurgentem, extrà rem bellicam, ex eo satis superque enitet; quod animum prodat verè nobilem, qui virtutis objectu non dijiciatur, sed potius audacior contra eat; nec prius abscindat conatu, quam perdomitâ difficultate, & perruptis interpositis obicibus, gaudeant successu. Sine hac virtute, irriti cadunt conatus reliquarum virtutum, Cum enim certum sit, exercitationes quarumcunque virtutum obseptas esse difficultatibus: sanè, ni mens adverteat eas per Magnanimitatem erigatur, vel nulla unquam concipietur voluntas ex virtute operandi; vel concepta ad maturitatem non perveniet: sed facta mi-

[a] *Sen. 4. de virt.*